(३) मन्त्रसङ्ख्यां विधत्ते। "षट्त्रिꣳशतं जुहोति। षट्त्रिꣳशतं जुहोति। षट्त्रिꣳशदक्षरा बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशूनेव मात्रया समर्धयति" इति। यद्यपि यदक्रन्द इत्याद्यनुवाकेषु ऋचः पञ्चत्रिंशद्देवताम्नाताः। तथापि क्रमैरत्यक्रमीदित्यनेन षट्त्रिंशत्सङ्ख्या पूरणीया। अत एव सूत्रकार आह। 'क्रमैरत्यक्रमीदित्येतां षट्त्रिंशमिति बृहतीच्छन्दसोऽक्षराणां षट्त्रिंशत्सङ्ख्या,पशवश्च तेन छन्दसा लभ्यत्वात् 'बार्हताः', अतः सा सङ्ख्या 'पशूनां', 'मात्रा' प्रमाणं, ततः षट्त्रिंशन्मन्त्रहोमेन 'पशून्', सर्वान् स्वयोग्येन प्रमाणेन,'समर्धयति'॥

(४) तासामाहुतीनां न्यूनाधिकसङ्ख्यानिराकरणेन पूर्वोक्तां सङ्ख्यां प्रशंसति। "सा यद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्। पशून् मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिꣳशत् जुहोति। षट्त्रिꣳशदक्षरा बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशूनेव मात्रया समर्धयति" इति। पूर्ववद्व्याख्येयं॥

(५) इमानुकमित्यादीनां द्विपदाम्नां होमं विधत्ते। "अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति" इति। द्वौ पादौ यस्या ऋचः सा 'द्विपदा'। तादृश्यस्तिस्र ऋचो जुहुयात्। ता ऋचः सूत्रकार उदाजहार। इमानुकं भुवनासीषधेमेति द्विपदा अन्ततो हुत्वेति। एताश्चारण्यकाण्डे समाम्नाताः। पुरुषस्य पादद्वयोपेतत्वात् द्वाभ्यामेव पादाभ्यां स्थैर्येण प्रतिष्ठातुं शक्यत्वात् च 'एनं' यजमानं, तेन होमेन प्रतिष्ठापयति॥